

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. Ż.**

skazanego za czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 maja 2020 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności
orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 października 2019 r., sygn.
akt XXIII Ka (...), zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 3 czerwca
2019 r. sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wstrzymać wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej
wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 października 2019 r.,
sygn. akt XXIII Ka (...), zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w T. z
dnia 3 czerwca 2019 r. sygn. akt II K (...), do czasu rozpoznania
kasacji.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 3 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...), D. Ż. uznany został za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Ponadto Sąd I Instancji orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz

prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nawiązkę i zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonej oraz zasądził od oskarżonego koszty postępowania.

Na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 11 października 2019 r., sygn. akt XXIII Ka (...), zmienił opisany wyżej wyrok wymierzając D. Ż. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania „wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 października 2019 r., sygn. akt XXIII Ka (...) w zakresie orzeczonej względem skazanego kary 2 lat pozbawienia wolności”.

Uzasadniając wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, skarżący podniósł, że „wskazane w kasacji naruszenia przepisów przez sąd odwoławczy, a to w postaci braku uwzględnienia mediacji zakończonej ugodą pomiędzy skazanym, a pokrzywdzoną A. P. , oraz naruszenie przez sąd odwoławczy art. 37b k.k. i art. 178 § 1 k.k., polegające na przyjęciu poglądu, zgodnie z którym w sytuacji skazania za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. wykluczone jest zastosowanie przepisu art. 37b k.k., stanowiąc rażące naruszenia prawa, co uzasadnia niniejszy wniosek poprzez wykazanie zasadności kasacji, a wykonywanie orzeczenia zaskarżonego będzie oczywiście niesłuszne, a także zbędnie przedłużałoby dolegliwość związaną z dotychczasowym wykonywaniem orzeczenia”.

Z akt sprawy wynika, że skazany odbywa orzeczoną karę pozbawienia wolności od dnia 13 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku w zakresie orzeczonej w nim kary pozbawienia wolności, zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją jest możliwe tylko wówczas, gdy istnieje realna szansa na uwzględnienie kasacji a ponadto jego wykonanie powodowałoby nieodwracalne skutki dla skazanego. Chodzi zatem o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez

skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 216/18).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku nie oznacza jednak w żadnej mierze jednoznacznej deklaracji co do zasadności czy bezzasadności kasacji. W tej sprawie, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia co do zasadności zarzutów kasacyjnych a jednocześnie uznając za zasadną argumentację powołaną we wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku, Sąd Najwyższy przyjął, że dalsze wykonywanie kary pozbawienia wolności przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe skutki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.